

KURIER LITEWSKI

w WILNIE dnia 20. Listopada V. S. ROKU 1809.

S. PETERSBURG VS. d. 30 października.
Dokonczenie traktatu między Rosyją i Szwecyą. Art: XVII. Gdy prowincye niniejszym traktatem do Rosyi wcielone, co do związków handlowych z Szwecyą są połączonemi, a które przyzwyczajenie, sąsiedztwo i wzajemne potrzeby koniecznemi czynią; NN. więc strony, w chęci utrzymania tych wzajemnych korzyści swoim poddanym, ugodziły się na dalsze onych zatwierdzenie. Podług tego, wolno jest Finlandczykom miedź, żelazo, wapno, kamienie do budowy, lane piece i w ogólności wszystkie inne płody ziemi z tego Państwa wyprowadzać. Nawzajem Szwedzi mogą wywozić z Finlandyi ryby, zboże, płótno, bydło, tarcice, dziegieć, sprzęty drewniane, drzewo do budowy i opału, i w ogólności wszystkie płody tego Xięstwa. Ten więc handel będzie przywróconym i aż do 1 października 1811 w ten sposób utrzymywanym, iak przed wojną. Nie może być żadnym zakazem lub opłatą tamowany; iednakże podpada tey restrykcyi, iakiey związki polityczne obudwoch narodow wyciągać będą.

Art: XVIII. Król Jmć Szwedzki ma sobie dozwolone wywiezienie corocznie 50,000 cewtewi zboża bez opłaty cła z portow Finlandzkich lub też Rosyjskich Bałtyckiego morza byleby dowiedziono, że zakupienie tego zboża na Jego dochod lub na mocy Jego upoważnienia nastąpiło. Nieżyżne lata, w których zebrania się wywozu zboża, są od tego wyjętemi; iednakże to zatrzymane zboże może być potym w większey ilości wywożonym, gdy zakaz ustanie.

Art: XIX. Co się tycze salutowania wojennych okrętow na morzu obudwu NN. stron, ugodzono się, aby to zupełnie ułożyć na sposob równości między koronami. Gdy się więc ich wojenne okręty na morzu spotkają, salutowanie dzieć się będzie podług rangi dowodzącego officera, tak dalece, że ten, który wyższy jest rangi, pierwey ie odbiera, a to ma być wystrzałem po wystrzale oddanym. Gdy dowodzący są iedney rangi, salutowanie nie ma miejsca. Przed zamkami, fortecami i wniściem do portow, przybywający albo odpływający, pierwey salutuie, a to salutowanie powtórzonem będzie wystrzałem po wystrzale.

Art: XX. Gdyby przypadkiem trudności iakie względem warunkow tym traktatem nieobjętych powstać miały, zaspokoionemi będą po przyjacielsku i spokojnie przez Ambassadors lub pełnomocnych Ministrow obu Moearstw.

Art: XXI. Niniejszy traktat powinien być od obudwu NN. ugadzających się stron ratyfikowanym; te zaś ratyfikacye w przeciągu czterech

tygodni po podpisaniu pokoju, albo iezeli można prędzey, w Petersburgu wymienionemi będą. Na dowod czego, my niżej podpisani, na mocy naszego pełnomocnictwa, niniejszy traktat podpisaliśmy i pieczęciami naszymi obwarowali. Dzieło się w Fridrichsham 5go (17) września 1809 roku. (podpis:) Hrabia Mikołay Romanzow, Dawid Alopeus, Kr: Steeding, A. T. Skioldebrand.

Przejrzawszy zatym dokładnie ten traktat pokoju, przyieliśmy go, potwierdzili i ratyfikowali, równie iak go teraz w całej iego obszerności potwierdzamy i ratyfikujemy, nie tylko Naszym, ale i następcow Naszych imieniem, iż wszystkie iego szczeguly nieodmiennie zachowamy. Na dowod czego własnoręcznie podpisaliśmy, i naszą wielką pieczęcią Państwa stwierdzić zaleciliśmy. Dzieło się w Petersburgu 1 października 1809 roku, panowania naszego 9. (podpisano) ALEXANDER. Kanclerz Państwa, Hrabia Romanzow.

WIEN d. 1 listopada. Woyska francuzkie ustępują powoli z monarchii Austriackiej: uprowadzają niezmierną ilość amunicyi. Burzenie twierdz z pospiechem idzie. Raab, Spielberg, Brin, Grac warownie Wiedeńskie równo z ziemią będą zgładzone. Wielkich sum trzeba będzie na oczyszczenie placow z gruzow. Szańce pod Szpitz w 5 tygodni po rozejmiu Znaymskim założone tak są doskonale zrobione że wytrzymały nie tylko 1000 strzałow działowych, ale oprzeć się mogły znaczney massie prochu zasadzonego. Lecz na koniec wszystkie fortyfikacye muszą być rozrzucone.

Z ustąpionych prowincyi Napoleonowi nie wszystkie kontente z losu nowego. W Karnioli do Wielkorządztwa Illiryi należące znalazły się towarzystwa niechętnie dla francuzow. Wiesniacy zuchwalsi pobrali w niewolę potopili lub pomordowali niektórych żołnierzy i officerow z armii włoskiej; zrabowali domy tych, którzy należeć niechcieli do powstania, zabrali publiczne kassy, i między siebie rozdzielili pieniądze. W okręgach Gottschee i Mettling wiesniacy skrzywdzili francuzow. Dowodzący w Karnioli Generał Graf Baraguay d' Hilliers wydał z Laubach d. 16 następującą odezwę. „ Spalenie Pellaub i Kostel, śmierć buntownikow uzbroionych, zapowiadać mieszkańcom Karnioli los, iaki czeka przekupniow angielskich, lub zbóycow, którzy odważyli się rozwinąć buntowniczą chorągiew przeciwko Napoleonowi, i równie podłym iako okrutnym sposobem pomordować iego żołnierzy. Ogień i miecz w ślad za nimi niszczy ich mieszkania, i dosięgnie wszystkich tych, którzy pódają za ich przykładem, lub nie będą prawom po-

śluszni,, Ustanowiono kommissyą woyskową na wysledzenie winnych, i przykladne zbrodni ukaranie. Nakoniec wydał Baraguay d' Hilliers trzy rozkazy. Każda gromada odpowiada za morderstwo publiczne lub prywatne na iey gruncie dopełnione. Cala szlachta posiadająca dobra, lub tylko bawiąca w cyrkulach Mettling, Gottschee, i Neustadt, obowiązana w przeciagu dni trzech stawic się w Laybach, i tam czekać dalszych rozkazow, inaczej iako buntownicy przeciwko W. armii Imperatora i iako mordow wspólnicy uważani będą. Gromady pomienionych cyrkulow będą rozbroione.

Eugeniusz Napoleon Vice-król włoski wyjechał do Medyolanu dnia 20 w Villach wydał do Tyrolczykow następną odezwę „Pokoy pisze on, między Imperatorem fr: królem wł, protektorem ligi reńskiej moim dostojnym oycem i monarchą a Cesarzem austriackim zawarty uciszył wszystkie prowincye was otaczające; wyiedni tylko niekosztuiecie słodczy pokoiu. Oszukani przez nieprzyjaciół, namówieni do buntu [doświadczyliście] najsmutniejszych skutkow rokoszu: postrach w miastach, nędza po wsiach, niezgoda między wami, zamieszanie wszędzie, panują w Tyrolu. Napoleon wzruszony klęskami waszemi aż do Jego tronu doniesionemi przebacza wam błędy wasze; lecz ia was ostrzegam że macie za to dobrowolnie uspokoić się i oręż złożyć. Jako dowodzca otaczającego was korpusu przyymę poddanie się wasze, lub do niego zmuszę. Jeżeli macie sprawiedliwe skargi, złożcie one w ręku komissarzow przodem woyska idących, lecz pierwiey złożcie oręż, a zadosyc wam będzie uczyniono“ Dywizye bawarskie postępując od pułnocy ku południowi rozbroiły pułnocnych miszkańcow. Bawarczykowie granatami wypędzili rokoszanow z gór wąwozy opasujących, odstawili mosty i bez szkody do Inspruck weszli; tam znaleźli 98 swoich którzy przy ostatnim ustępie w szpitalach zostali; chwałą oni obeyscie się z sobą obywatelow stolicy Tyrolskiej. Piechota fran; cudow waleczności w dolinie Lech dokazała; lecz wstrzymaną została ażeby niepadła ofiarą męztwa swojego, gdyż wielka liczba rokoszanow zgromadzona stała na górach gotowa toczyć skały i kamienie nadolinę. Jazda portugalska wyszła z Auszpurga do Tyrolu.

Kommissia woienna z powodu osłatnich w Niemczech rozruchow skazała w Norymberdze kilku oskarżonych na śmierć i więzienie. Jeden obywatel Berliński z bandy Szillowskiej poymany, przez Napoleona uwolniony został z uwagi że on z familią w Berlinie w gwardyi narodowej dobrze postępował i na względy wtenczas zasłużył. W mieście Brin jeden Pralat był zmuszony przez francuzow do wypłacenia wielkiej summy przekonany o radość z wiadomości rozsianych o niedoysciu negocyacii do szczęśliwego konca; tamże odkryto i zabrano do magazynow fr: wiele trzewikow cesarskich i innych potrzeb woyskowych; a obywatele za utaienie ukarani, lecz to wszystko przed pokoiem.

Bawarczykowie postępując przez wąwozy Strub i Lofer przeieli z listy od naczelnika insurgentow Hofer pisane podług wszelkiego po-

dobienstwa do Spektacher który teraz uwięziony: „Niech pokoy, pisze Hofer, będzie dobry i sprawiedliwy, Tyrol musi mieć własnego Pana: trzeba d. 14 pazdziernika o iszey z południa ieszcze raz na Bawarczykow uderzyć. Lecz tegoż dnia o gtey z rana sami rokoszanie byli atakowani i porażeni. „Niemogę, pisze Hofer w 2gim liście, przysłać żadnego posiłku; mam co robić z francuzami od Włoch przychodzącymi“ Zdaie się formować strona przeciwna naczelnikowi Hofer—Oddziały ciągnące przez Scharnitz, Hall i Inspruck wielekroć szczęśliwie odparły rokoszanow; w każdej potyczce tracą wiele zabitych i rannych. Vice-król włoski wprowadza swój korpus przez Pusterthal do cyrkulu Einsack. Insurgenci oświadczyli chęć poddania się; prosili o zawieszenie broni obiecując wysłać deputacyą do Króla bawarskiego i Vice-króla włoskiego; a na dowod szczerego poddania się pokazali gotowość oddać się z okolic Inspruck, otworzyć komunikacyą z Bawaryą przez Szarnitz a z Włochami przez drogę Brenner, i nakoniec wydać wszystkich ieńcow. Azatym wstrzymano atak na Zirl przygotowany. W Voralbergu działają woyska sprzymierzone Wirtem: Bawarskie i Badeńskie.

W Szwaycarach wielkie wrażenie sprawiała wiadomość o spisku i rozruchach knowanych. Napoleon pisał do Landamana ażeby wysledził spółnikow buntu w Tyrolu; a razem przysłał wyznania poymanych naczelnikow Voralberga tudzież ich korespondencyą; wszystkie te akta i papiery Szneydera pokazują że Szwaycarowie do rewolucyi należeć mieli. Biskup Gryzonow z Coire powołany przez Landamana wyjechał dla usprawiedliwienia się z zarzutow względem związkow z Tyrolczykami. Napoleon żąda prędkiego zedosyc uczynienia. Wszystkie kantony przedsięwzięły środki do wysledzenia i ukarania winnych. Nieiaکیś podróźny z domu kupieckiego Vincent z miasta Zurich miał oddać znaczną summą Tyrolczykom.

Z Saxonii poprowadzono do Francyi pod mocną strażą dostojnego iakiegoś więznia stanu. Mówią iż to jest officer od artyleryi do historyi Pichgru i Georges należący, który w czasie odkrycia spisku i poymania tych dwóch naczelnikow uciekł był z Francyi i żył w utaieniu: poznany teraz z ostatniego układu zaburzenia Niemiec poymany iedzie do Francyi. Wielkie odmiany w Niemczech gotowały się; lecz wszystkie rewolucyi projekta grob znalazły pod Tan Abensberg i Eckmil. Śmierć Szilla w Stralzundzie, ucieczka Xcia Brunświckiego Oels na morze uciszyło Niemcy aż i pokoy zupełnie spokoynność przywrócił.

Mar: Davoust opuścił Brin i woysko ztąd wyprowadził. Mar: Macdonald z Grac wyjechał; ma on udać się do Tyrolu. Vice-hetman Berthier czyni potrzebne rozporządzenia do wyprowadzenia armii. Ogromna artylerya i amunicya idzie ku Francyi i Włochom. M. Oudinot niebawiac Wiedeń opuści. Adiutant iego Watteville syn Szwaycarskiego Landamana ieden tylko z adiutantow zeszlego Marszałka Lannes w życiu bez rany pozostaly, odebrał od Napoleona dyplomma na Barona z pensyą 4000

frankow. W tym miesiącu oddamy francuzom Carlstad i Fiume dotąd przez woyska austriackie osadzone. Traci Austria w tych miastach wielkie magazyny węgierskie, sklady ich towarow, i droge do morza. Kopalnie Karnioli przynosily skarbowi 2. milliony ryńskich rocznego dochodu. Lubo zakwitnoł pokoy i wszyscy cieszą się, papiery iednak upadają: bankowe assygnaty nieidą tylko po 79.

Cesarzowa do Wiednia przyiedzie skoro tylko francuzi ustąpią; powietrze węgierskie niesłuży zdrowiu tey Monarchini. Król westfalski do Paryża wyieżdża—Gazeta nasza po dawnemu 2 razy na tydzień wychodząca ogłosiła że minister spraw zagranicznych Sztadion podziękował za swój urząd; na iego mieyscu Graf Metternich ministrem mianowany—Nagle wstrzymano tu burzenie fortyfikacyi; wysłano gońca do Paryża; iego powrót ma zwiastować czy zachowamy resztę dawnych obron czy same gruzy mieć będziemy—Listy z Paryża donoszą że w przeciągu miesiąca usłyszy Europa arcy ważne wiadomości iey tyczące się.

PARYŻ d. 4 listopada. Jeszcze nieprzbiechał tu król saski z dworem swoim: dnia 8 ma być w Moguncyi. Podobno iednegoż czasu z Fontenebleau Imperator odprawi wiazd wspaniałą do tey stolicy. W ratuszu mieyskim robią wystawy rozmaite do wielkich uczt przysposobione. Mówią że Imperator sprawi biesiadę wielką i wieńce rozdawać będzie dystyngującym się. Tym czasem Imperator pracuje z ministrami i Radą stanu nad potrzebami wewnętrzney administracyi. Radcy gotują stan wydatkow na rok następny: będzie on złożony w zgromadzeniu prawodawcow—Przbiechali tu na kongregacyą 4 kardynałowie—Kardynał Fesch, Arcy-podskarbi Lebrun, Imperatorowa matka, Królowa Hollenderska, X. Borghese zbiechali do Fontenebleau. Wielkie czynią się przygotowania na przyjęcie Królów Saskiego i Westfalskiego.

Sto milionow ludzi cieszy się z pokoiu, ieden narod angielski ubolewa. Już pisma ministerialne Londyńskie brzmią ogłosem że Austria była skrupowana w ostatnich negocyacyach, że pokoy na niey wymuszony, że on niedlugo trwać będzie. Wypędzeni Anglicy z Włoch i Austrii wkrótce wygnani będą z Hiszpanii. Wkrótce ziemia ta będzie uwolniona od ich obrzydley przytomności; niedlugo zniknie barbarzyńska ich nauka mordow i rabunkow. Proponowali Iuncie, lecz nadaremnie, ażeby Arcy-biskup Toledo Regentem był ogłoszony. Margrabia Wellesley codzień tam bywa. Junta lękając się powstania sprowadziła 10 t. żołnierzy dla stłumienia pospólstwa. Monitor, z powodu że Anglicy napisali o zdobyciu naszej chorągwi i iey odesłaniu, ażeby regiment nie był upokorzony, odpowiada, że woysko francuzkie niema żadney chorągwi, lecz same orły. Korpus 8my z Niemiec i niektóre pułki z Neapolu pójdą do Hiszpanii. Za 6 tygodni zbiorą się tam znaczne posiłki do zagaienia nowej kampanii. Zapewne Imperator uda się na tę prawę po zagaieniu posiedzenia prawodawcow.

LONDYN d. 20 pazdziernika. Lord Spencer Perceval Kanclerz izby skarbowey teraz pierwszy minister urodził się roku 1762 z familii Nor-

mandskiey w 12 wieku już znaney. Roku 1766 stracił oyca; młodość przepędził na naukach w Charlton i w sławney akademii Cambridge. Tam otrzymał stopień magistra sztuk wyzwolonych, potym udał się do prawa; ztąd przeszedł do Admiralicji. Roku 1796 reprezentantem obrany do Izby niższej okazał rzadką wymowę, która iemu zyskała oklaski od całej izby. Przyłożył się do poznania administracyi skarbowey roku 1798 bronil z powszechnym przekonaniem projektu Pitta względem nowych poborow. Roku 1802 otrzymał ważny urząd Podskarbiego; bronil w Parlamencie administracyi Pitta i przeciwko oskarżeniu Melvilla silnie powstał; zawsze był przeciwny katolikom Irlandzkim; zburzenie Kopenhagi i zabor floty pochwalil wstawiając że ministrowie mieli wiadomość iako ona wraz zinnemi flottami Europy miała być użyta przeciwko Anglii. Po śmierci Foxa wszedł do ministerium i od roku 1807 był za pierwszego ministra uważany. Zebrał znaczne bogactwa ze swojej pracy: z urzędow publicznych miał do 10 t. funtow szterlingow dochodu; 11 t. szterlingow intraty po śmierci brata osiągnąć spodziewa się. Sprawiedliwy, przyiemny, obyczajny, płynny i zwięzła wymową pociągając umie izbę niższą lubo niema tey niepokonaney mocy Pitta, i tak gruntownego rozbioru iak Fox posiadał. Przez dziwną niezgodę Canninga i Castlereagh został pierwszym ministrem łącząc w sobie dwa urzędy kanclerza izby skarbowey i pierwszego Lorda skarbu.

Ogłoszono dwa pisma tu wspomnianych ministrow przed pojedynkiem wzajemnie do siebie pisane. Minister wojny Castlereagh zarzucał ministrowi spraw zagranicznych nieszczyrość i zawiść, tajemne naleganie ażeby on z ministerium był usunięty, i że to wymogi na królu podając swoją dymissją, azatym prosil zadosyc uczynienia. P. Canning krótko odpowiedział bez tłumaczenia się przyrzekając uczynić sprawiedliwość orężem, co i nastąpiło. Osobno zaś wydał pismo okazując że prostą szedł drogą; i wyznał że iak Castlereagh nie był zdolny prowadzić ministerium wojennego, tak żądał i otrzymał oddalenia; że uczynil przyiaźń zawieszając przez czas długi to usunięcie konieczne, aż do momentu, w którym już nie podobna było zatrzymać go przy godności.

Rozeszła się pogłoska że Margrabia Wellesley rozkaz odebrał opuścić Sewillę, a udać się na Madryt do Paryża, i zamtąd do Londynu powrócić: gdyby to była prawda, możnaby mieć nadzieję pokoiu. W Portugalii woyska nasze cierpią wiele przez choroby: regimenta niektóre z 1000 ludzi ledwo dziś mają 200, G. Wellesley z Badaioz w Lizbonie spodziewany. Interes hiszpanow nie iest w rozpacz. lubo Cesarz austriacki pospieszył się z pokoiem. Cała Portugalia, większa część Hiszpanii, potęga angielska dosyc ogromną siłę mogą wystawić. Gironna mężnie się broni. Woyska francuzkie zgromadzone koło Madrytu zdają się iedynie bronić stolicy, iako serca monarchii.

Goniec stanu Basilico przybył z Konstantynopola przyniosł ratyfikacyą traktatu z Portą Ottomańską zawartego. W Dywanie wielu iest stronników francuzkich; drżą na same wspo-

mnienie imienia Bonaparte. Ministrowie Turcy stracili rozum; nieumieją rozeznaczyć swoich przyjaciół od nieprzyjaciół. W. Wezyr wychodzi ze stolicy na czele 40 t. iancharów; cała armia naddunajska wynosić może 150 t. ludzi; lecz ich los zależy od losu Austrii. Drugi goniec z Lizbony przyniósł wiadomość że lud gawilski równie nieukontentowany z francuzów jak z swojej Junty powstał przeciwko rządowi. Wyznać trzeba że francuzi najlepiej z naszymi chorem obeszli się. W Placencyi Mar: Mortier kazał dostarczyć rannym łóżka, materace, chleba, wina i mięsa całej racy.

BERLIN d. 12 listopada. Między Danią a Szwecją zbliża się do pokoju. Król duński wysłał Ambassadora Rosenkrantz zupełnie do negocjacji umocowanego dla traktowania o warunki pokoju w Jenkoping. Dnia 10 w państwie duńskim ogłoszono rozkaz ażeby korsarze ani też koronne okręty niezabierali statków szwedzkich na żadnym miejscu; wszelka zdobycz równo z dniem 12tym ustalić byź sprawiedliwą; później chwytanie statków będzie uważane jako prawu przeciwnie—Królowa duńska z Kiel do Kopenhagi przyjechała: obywatele dla okazania swojej radości oświecili miasto naryżowanym ogniem, i jeszcze przez dwa dni oświecać mieli: Król oświadczywszy ukontentowanie za tę przychylność przełożył iżby niełożyli więcej kosztu daremnie—Stany szwedzkie podały projekt wybić kosztem banku medal na koronację Króla Karola 13 i Królowej Elżbiety Jadwigi Karoliny—Anglicy podali drugi projekt połączenia odnogi Botnickiej z morzem północnym przez jeziora Wener, Wetter, Botn, Boren, Roxen.

Zaczęto mówić o powrocie Króla pruskiego do Berlina; lecz po tylu zawodnych w tej mierze wieściach rzadki kto temu wierzy. Poseł Tarrach iedzie z Królewca do Sztokholmu, Graf Dohna uda się do Kopenhagi, trzeci poseł do Monach. Życzy król pruski mieć swoich reprezentantów u wszystkich dworach sąsiedzkich. Fryderyk Gwilhelm chcąc poratować nieszczęśliwych mieszkańców Kolberga, których domy przed oblężeniem przez francuzów z nakazu rządu rozebrane lub spalone były, rozkazał nadgrodzić trzecią część szkody cegłą wapnem i dachówką, a dwie trzecie części otrzymają w innych potrzebach.

Król westfalski wyjechał z Cassel dnia 3 o gtey wieczorem udając się do Paryża. Dnia 4 był w Manheim. Z rozkazu tego Monarchy kommissia wojskowa na śmierć osadziła i rozstrzelać kazała kilku obywateli przekonanych że zaciągali młodzież do wojska cudzoziemskiego—Król saski przejeżdżał dnia 2 przez Gotha, d. 3 był w Eysenach, d. 4 w Fulda, d. 5 w Hanau, d. 6 w Frankforcie, d. 8 za Renem—Mechanik Wiedeński Metzel wynalazca wielu sztuk dowcipnych zrobił dla swojej rozrywki szachy z osobką która na nich bez żadnej pomocy gra z kimkolwiek bądź; mówią że Napoleon będąc w Szenbrun oglądał tę sztukę, i zrobienia modelu wozów do przenaszania z placu żołnierzy ranionych prosił—Ambassador francuzki ogłosił tu wiadomość że Tyrol uspokoił się i wszyscy insurgenci poddali się. Naczelnik ich Hofer sam dnia 1 listopada przybył do Inspruck, stawiał się przed G. Wrede,

oddając mu swoją szpadę, i w zakład powolności Insurgentów oddał się.

WARSZAWA d. 18 listopada. Urząd Krakowski wydał do mieszkańców na prawym brzegu Wisły orężem polskim zajętych odezwę, ażeby w żołnierzach braci swoich uważali, władzom ustanowionym i Rządowi byli posłuszni, ażeby po dawnemu wnosili opłaty mytowe, mostowe, drogowe aż do nowego urządzenia; ażeby w krzywdach udawali się ze skargami do Pułkownika Gorzkowskiego krzyża wojskowego polskiego, kawalera, komendanta na Podgórzu; a żądania przesyłane byź mają do administracyi w Krakowie. Xże Poniatowski na czele zwyciężkiego wojska powraca do Warszawy.

Gazety zagraniczne donosząc o Xięciu najwyższym wodzu Xięstwa Warszawskiego i o jego zaszczyceniu przez Napoleona wyrażają, Xże Poniatowski głównokomenderujący armią Polską otrzymał od Imperatora Napoleona pismo w najpodchlebniejszych wyrazach tudzież kosztowną szablę z cyfrą Imperatora i wielką gwiazdą legii honorowej w dowód najzupełniejszego ukontentowania tego W. Monarchy za świetne tryumfy w oswobodzeniu Xięstwa Warszawskiego w zdobyciu wielu prowincyi nowej i starej Gallicyi, w utrzymaniu starodawnej chwały oręża polskiego a to bez żadnej obcej pomocy tylko przez dzielność narodu polskiego. W Warszawie robią rozmaite przygotowania na świetne przyjęcie wodza i wojska polskiego. Obywatele składają znaczne sumy na wystawienie bramy tryumfalnej dla zwyciężkiego wojska i walecznego wodza. Będą uczty, biesiady i inne okazalności.

Pisma zagraniczne wyliczając wiele Austrii straciła kładną co Xięstwo Warszawskie miało i wiele do niego przyłączono. Woiewodztwa Poznańskie, Sieradzkie, Kaliskie, Rawskie, Inwrocławskie, Brzeskie-Kuiawskie, Płockie, Chełmińskie, Mazowieckie i kray na lewym brzegu Niemna mają powierzchnię na 1851 mil kwadratowych i na niey mieszkańców 2277000. Teraz przyłączone Woiewodztwa Sandomirskie, Krakowskie, Lubelskie, część Brzeskiego, Podlasia i Mazowsza między Bugiem i Wisłą wynoszą 927 mil kwadratowych i liczą 1447316 mieszkańców. Całe Xięstwo Warszawskie ma 2778 mil kwadratowych i 3,724,262 mieszkańców, azatym co do obszerności równa się blisko Prusom a co do Ludności przewyższa Danią i Szwecją, które królestwa ledwo mają po puł trzecia milliona. Do Xięstwa tego należą 5 sławniejsze miasta Gniezno, najpierwsza stolica Królów polskich, i miejsce ich koronacyi od Bolesława Chrobrego; Krakow później rezydencyą koronacyą i grobami monarchów zaszczycony; i Warszawa ostatnich Królów mieszkanie i teraźniejszego rządu stolica.

WILNO VS. 19 listopada. JJWW. Kazimierz Sulistrowski Marszałek Guberski Wileń, Barnaba Dederko Prezydent Sądu Gł: Depar 1go Antoni Lawdański Prezydent Sądu Gł: Depar: cywilnego, Michał Romer Prezydent Sądu Gł: Depar: 2go czasowego, Antoni Baliński Assessor tegoż Sądu Gł: X. Michał Dłuski Official i Prałat otrzymali najmiłościwsze od JEHO IMPERATORSKIEY MOSCI reskrypta, przytym ozdobieni zostali orderem S. Anny 2giej klasy w nadgodę prac znamienitych i za gorliwe obowiązków pełnienie.

DODATEK